

จีนยุคไอซีที

โดย... ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์

หลายท่านคงสงสัยว่าผมเขียนถึงจีนบ่อยในช่วงนี้ ว่าจีนจะมีอะไรน่าทึ่งทางด้านไอซีทีหลังจากถ้ำหลิงมานาน และก็จะเข้าสู่วงจรการค้าโลกเมื่อไม่นานมานี้เอง

เหตุผลมีหลายประการ แต่เหตุผลหลัก ๆ คือประชากรจีนหนึ่งพันสองร้อยล้านคนนับเป็น “ตลาด” ที่ละเอียดไม่ได้โดยเฉพาะในยามนี้ที่ทุกประเทศประสบปัญหาการตลาดทั่วโลก ในขณะที่จีนยังอยู่ในเส้นกราฟของความเจริญเติบโตที่เป็นบวก นี่เป็นเงื่อนไขของโอกาส

ในแง่ของการคุกคาม การที่จีนเริ่มเข้ามาสู่ระบบการค้าโลกก็จะเริ่มเป็นอุปสรรคของการส่งออกของหลาย ๆ ประเทศ เนื่องจากจีนยังมีทรัพยากรอีกมาก ที่สำคัญคือทรัพยากรมนุษย์ ลองคิดเล่น ๆ ว่าคุณค่าการระดับมัธยมศึกษาที่จะผลักดันให้จีนก้าวเข้าสู่ชั้นแนวหน้าของเทคโนโลยีและการค้าโลกได้มีสัก 0.1% ของประชากรจีนทั้งหมด บัญญัติไตรยางค์ออกมาได้ถึงหนึ่งล้านสองแสนหัวกะทิ จีนจึงไม่มีปัญหาเรื่องกำลังคนที่จะนำประเทศไปสู่การสร้างสรรค์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ

เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ๆ ๗ ๗ จี้ฉวน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมสารสนเทศ (Ministry of Information Industry) ซึ่งดูแลไอซีทีของทั้งประเทศจีนได้กล่าวไว้ในที่ประชุมอาเซียน-จีนด้านไอซีทีว่า จีนยุคนี้เติบโตเร็วมาก จากเดิมที่มีการติดต่อสื่อสารกันไม่ถึงร้อยละหนึ่งของจำนวนโทรศัพท์ ทุกวันนี้จีนมีผู้ใช้โทรศัพท์ถึง 388 ล้านคน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30.22 (จำนวนคู่สายโทรศัพท์ต่อประชากร 100 คนที่เรียกว่า Teledensity) ภายในเวลาไม่กี่ปีก็เป็นประเทศที่มีจำนวนคู่สายมากที่สุดในโลกเสียแล้ว

ในจำนวนนี้เป็นคู่สายบนดินที่เรียกว่า Fixed lines 203 ล้านคู่สาย แต่ที่กำลังวิ่งแข่งคือโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งมีอยู่ 185 ล้านเลขหมาย ในขณะที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของจีนรวมแล้วมีจำนวนถึง 43.3 ล้านคน อีกไม่นานก็จะเท่าประชากรประเทศไทยเข้าไปแล้ว ปัจจุบันมีบริษัทผู้ให้บริการโทรคมนาคมรายใหญ่ 6 ราย และรายเล็กผู้ให้บริการมูลค่าเพิ่มถึง 4,400 ราย

จีนยังมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง มีการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาอย่างริบเร่งเพื่อตามประเทศตะวันตกและญี่ปุ่นให้ทัน ตัวอย่างทางด้านไอซีทีเช่นการผลิตอุปกรณ์สวิตชิงโทรคมนาคม และอุปกรณ์เครือข่ายอื่น ๆ

รัฐมนตรีท่านนี้พูดไว้ชัด ว่าจีนต้องการสร้างความเป็นเอกทางด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศเพื่อเป้าหมายอันสูงสุด คือ “ความเจริญทางเศรษฐกิจ” ดังนั้นจึงเป็นที่มาของนโยบาย 4 ข้อคือ เอกกระบวนการพัฒนาสารสนเทศ (Informatization) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrialization); พัฒนาเทคโนโลยีพร้อม ๆ กับพัฒนาตลาด ทั้งที่เป็นเทคโนโลยีนำสมัยและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี; สนับสนุนการแข่งขันทางการค้าไปพร้อม ๆ กับการกำกับดูแลการแข่งขัน (Regulation); และนโยบายสุดท้ายคือ การพัฒนาอินเทอร์เน็ตและความมั่นคงด้านเครือข่ายและสารสนเทศ (Information & Network Security)

ในกิจการอี-อาเซียนที่ผมมีส่วนรับผิดชอบอยู่ เชื่อหรือไม่ว่าขณะนี้จีนกำลังให้ความช่วยเหลือประเทศอาเซียนอยู่ เช่น ให้การฝึกอบรมระยะกลาง (2-3 อาทิตย์ต่อโครงการ) ให้กับบุคลากรทางเทคนิคของอาเซียนในสาขาต่าง ๆ ที่ไม่คิดว่าจีนจะถนัด แต่สถาบันของจีนเริ่มมี Know-how เพียงพอแล้ว

สถาบันที่ให้การฝึกอบรมเหล่านี้ส่วนใหญ่สังกัดมหาวิทยาลัยในประเทศจีน เช่น Beijing International Telecom Development & Training Center, Wuhan Research Institute of Post & Telecom, Xi'an International Telecom Development & Training Center ให้การฝึกอบรมทางด้าน Telecom Network Management, Optical Network, Wireless Internet & 3G Mobile Communications เป็นต้น

จีนสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในอาเซียนด้านไอซีที โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำเอกชนจีนเข้ามามีส่วนในการสร้างเครือข่ายสื่อสาร อินเทอร์เน็ต ระบบกระจายเสียง รวมทั้งการวิจัยเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในขณะเดียวกันก็สนใจที่จะร่วมมือทางด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของเครือข่ายและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

มังกรตัวนี้รูปร่างใหญ่โตนัก แม้ว่าประเทศในอาเซียนรวมกันแล้วมีประชากร 500 ล้านคน ก็ยังเพียงครึ่งหนึ่งหรือขนาดลูกมังกรเท่านั้นเอง จำเป็นที่ลูกมังกรจะต้องเอาใจใส่ในความสัมพันธ์กับมังกรตัวใหญ่ เพื่อสร้างโอกาสให้ทั้งสองฝ่าย ในขณะเดียวกันกับที่เปลี่ยนภัยคุกคามให้เป็นโอกาสเท่าที่จะกระทำได้ มิฉะนั้นลูกมังกรก็คงจะแคะแสร้งอยู่อย่างนี้แหละครับ

หมายเหตุ   บทความนี้เขียนลงหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ คอลัมน์ “ทางด่วนสายไอที”
เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2545